

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cenapriključnem naslovu 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D, na posameznoga 15 D. Če se cela naročnina naprej plača do konca junaja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večja. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. Liste 25 Din. Plača se v Crensovcih na upravnishvi, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiló Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 1.50 D., v „Poslanom“ 2.50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806
Rokopisi se ne vračajo.

Versko včenje v šoli

Kak pišejo novine je prvejši načelnik oddelka za srednje i ljücke šole v ministrstvi prosvete predlagao naj se v novom zakoni zavzeme stališče, da verenavuk spadne iz učnoga šolskoga načrta. Zadeva cerkve i cerkvene občine je, kak se naj vredi včenje verenavuka odzvuina učnoga načrta. Kakpa je vse odvisno ešče od prosvetnoga ministra, če te načrt sprime ravnotak od ministrskega predsednika i nazadnje od krala če to potrdi.

Zastopniki tak pravoslavne kak katoličanske cerkvi so se močno zavzeli za včenje verenavuka v šoli. Zastopniki pravoslavne cerkve so povdarjali, da je edino vera tista, štera je ohranila srbski narod moralno i narodno do dnešnji časov i či njemi to vzemejo, nemajo več nikšega nadomestka za to. Načrt ne izključuje ravno verenavuka popolnoma iz šole nego ne je v učnom načrtu i ga omejuje i davle njegovo razlago v roke ljudem, šteri so nikak ne pozvani, da bi včili

verenavuk. I pod takšimi prilikami se bojijo, da se bo širila pod imenom verenavuka kriva vera i praznoverje. Narodna šola nadomešča i dopolnjuje vzgojo v domačoj hiži, zato se tudi nemre vničiti pravica starišov do dece, da se njüva deca vzgajajo v verskom duhi prave vere.

Stališče zastopnikov naše cerkvi je v tom pogledu popolnoma isto samo ešče globokejše. Istina je da majo v ništerni državi vse versko življenje popolnoma ločeno od države, ma pa tam cerkev na drugoj strani telko slobode, da se lahko nemoteno razvija. Žela vsej svobodmislencov dnešnji časov je pa nej ta, da se da cerkvi sloboda, kak oni to radi povdarjajo, nego, da cerkev zaslužnijo i zatrejo.

Dobro je, da je te načrt stari i nega nikšega vüpanja da bo potrjeni. Naše ljudstvo je v globočini svoje duše verno i bo v takši prilikaj vsigdar zavzelo odločno svoje versko stališče.

Gde je pa Sobota?

Trinajstoga aprila sta bila v Belgradi ptujski župan dr. Senčar i načelnik okrajnoga zastopa dr. Brenčič, da sta intervenirala zavolo obstoja ptujske gimnazije. Ka je pa Sobota v tom zgodovinsko odločilnom časi napravila za našo gimnazijo? Sobota, „srce“ naše krajine? Teško bo obsodila zgodovina zdajšnji sobočki občinski odbor, šteri je

stopo skoro v edno vrsto s tistimi, ki že od nigda nemrejo viditi lepo se razvijajočega srednješolskoga zavoda v našoj krajini. Teško bodo pa tudi davali odgovornost pred našim ljudstvom ljudje, šteri ne spadajo več v zdajšnje dobo, pa ščejo meti odločilno reč pri nas. Tisti, ki stalno prikrito i odkrito rovalo proti našoj gimnaziji, so v zadnjem i odličilnom časi ravnovsobočkom odbori dobili svojega zaveznika.

Blatonci

Pripovist.

Zupan je pozvao dijaka Ignacija, tak njemi je bilo ime, k občinski seji.

Znaš, Naci, mi znamo, da si ti vučeni človek, zato ka takši, šteri že v tak velke šole hodi, li nikaj več zna kak mi, ka smo samo k našemi školniki hodili. Znaš, pa či kaj misliš, da je nej prav, povej samo meni, jez že napravim tak, da bo prav. Znaš, župan je zato li župan, pa kelko telko zato li dajo na njegovo reč. Znaš, najbogše bo, či boš ti tisti zapisnik vodo, vej znaš, ka zato naš Špolarov Anotolin tudi znajo pisati, pa li zato tak ne napišejo kak boš ti to pisao.

„Dobro! Napravim že tak, da vam bo prav“, je s smejom sprijao dijak ponüjeno delo. Nato sta čakala oba, gda se začnejo zbirati občinski čestnicje.

Prprejšov Jüri, ki je bio blagajnik, je prišao prvi. „Stara mi je pravila, da si prej pravo našemi lzeki, naj oča večer k tebi pridejo. „Ka je kaj posebnoga?“ pita Jüri župana, pa si drega pred pragom z železnimi rasojami gnoj z bočkorov.

„Nikaj si moramo pogučati od te streje na törmu pa od pokopališča pa od šole pa tudi od grab v vesi pa od mosta tam pri Močvarnjeki. Znaš, dijaki sam pravo, pa nam to vse tak fajn napiše, ka smo konči brez skrbi, gda pride tisti iz Maribora gledat naše zapisnike.“

„A, to te. Gnoj sam troso, vej naj povečerjam pa že pridem. Ka pa ovi kaj znajo že?“ pita dale Jüri.

„Orša! Si dala glas ovim naj zdaj zvečer pridejo na to sejo?“ pita župan ženo.

„Vej sam pa Prprejšovimi lzeki povedala naj povej oči pa tej naj naprej dajo tudi drugim glas. Vej pa mislim, ka so dali naprej glas“ pripovidadle iz kuhinje Orša pa si riba z fürtojom z roke saje.

„Meni je stara drugo ne povedala kak to, ka sam pravo, či je komi drugim kaj povedala pa rešan ne vem“ odgovori Jüri i ide proti domi.

„To bi mogli naznaniti z knjigov pa bi vsakši čestnik naznanilo podpisao. Tak bi samo poglednoli, če so se vsi čestnicje podpisali, pa se nišče ne bi mogao več zgovarjati, da je ne znao, če se vrši seja“ je opomeno dijak mirno župana. Zupan

Konči nikelko veselja

Pisali smo že, da je naš delavec naša najvejša bolečina. Ravno v tej časaj ji ide vsako leto na jezere v tühinske kraje, da si s krvavimi žüli zaslužijo svoj bridki krüj. Vnogi naši kraji posebno po Goričkom gratajo v letni časaj skoro mrtvi. Vse ka je močnejšega sposobno za žmetnejše delo zapüsti svoje siromaške hižice i svoj falaček zemlice pa ovide za delom i za krüjom. Srečni so tisti, šterim se ne trbej po tujini potepati za slüžom.

Pisali smo tudi zakaj je to za nas bolečina. Nemremo praviti, da je naše ljudstvo nej dobro. Nego, gda pride v takši vnožinaj od vsej krajov vküp tam v Sloveniji ali Belji, ločeni od svoje domače krajine, brez duševnoga voditelja, teško dobri ostanejo. Poleg toga, če pomislimo, da so tej ljudje že od svoje mladosti jako malo vzgoje dobili, da so pomešani po spoli i po veri nemremo dosta dobrega čakati od njij.

Da pa v njüvi dušaj ešče živi poštenje i lübezen do domačega kraja i do vsega dobrega, vidimo iz njüvi reči i iz njüvi pisem. Naše ljudstvo, naši delavci so dobri, nego premalo smo se do zdaj brigali za nje. Po drugi krajaj so že davno stvorili tesne zveze med izseljenimi delavci i domačijov, pri nas se to komaj v zadnjem časi začne delati. I že samo te male poskušnje delavstvo z najvejšov radostjov sprimle. V velkom številu si sami naročajo Novine ali njim je pa naročijo domači, naj so z domačov krajinov kem bole tesno v zvezi. Zdrüžitev bi radi meli z domačijov takšo, da bi bili vsigdar ž njov v zvezi. Tej lepi stopaji naši delavcov nas srčno veselijo i njim povemo, da tudi mi delamo z vsemi močmi na to, da se te njüve i naše žele kem prvle vresničijo.

je zeo kraščak, nekaj zmuvo nad Oršov pa odišao v ves.

Za en časek je že prišao nazaj s Špolarovim Antolinom pa Grabarovim Brtalanom. Ne daleč za njimi se je pa paščo Prprejšov Jüri, šteri je ešče zezvao Ferencovoga Balaža.

„Jaz sam bar nikaj nej znao, če je zdaj kakša seja“, guči Antolin gda je stopo prek praga.

„No, je gotova večerja, Orša?“ priruži Jüri z Ferencovim Balažom. „Mi smo že tü.“

„Gotova, gotova! Sakumpak gotova!“ se smeje Orša, štera je že pomivala posodo po večerji.

„Vidiš Naci, kak to pri nas vse hitro ide brez knige. Samo dva stopaja naj napravi župan po vesi, pa so v ednom megnjenji vsi čestnicje vküp“. Zadovolno se je smeja župan pa ponüjao stoce naj sedejo.

Zupan je posvet nikelko više potegno, postavio sejni zapisnik pred dijaka, vzeo očale i se seo za sto. K stoli je seo tudi Antolin pa Jüri, Balaž pa Brtalan sta se pa sela na kolen k peči pa potegnola pipe naprej.

„Ma šteri kaj bage?“ pita Jüri proti peči. Balaž je dregao s špicov v pipo, pa se je sipavao samo pepeo

Zagrebečko novinarstvo

Pred nikelko dnevi je prišla iz Pariza v Zagreb edna amerikanska plesalka kmične farbe, po rodi nekša mešanica čarnoga negerskoga i beloga plemena. Ta pleše pred slabovzgojenimi sitimi i pokvarjenimi ljudmi nekše posebne naravne šumske plese, se trosi i skače kak nora i to skoro ščista gola. Pariz te plesalke nešče več meti, druga večša mesta se je branijo, ništerne države, kak Italija, Španija, Polska i druge so pa cilo prepovedale da prestopi njüve meje.

No zato jo je pa naš Zagreb sam pozvao, naj pride i njemi zapleše. Vse zagrebečko židosko novinarstvo je začnolo z najdebelejšimi literami pisati od te amerikanske negerce, kak da bi bio to sploj najvejši dogodek v hrvaškoj zgodovini, gda pride edna takša malovrednica k njim plesat. Vidlo se je pa, da je vsa ta bedasta reklama plačana, naj kšeft samo kem bole ide. Tak se je zgodilo, da je bila z reklamov ednoga dela novinstva napunjena edna najvejših dvoran v Zagrebi do zadnjega kotička, čiravno šo mesta koštala po 150 Din za edno osebo. Vse to se je godilo v Zagrebi te, gda na jezere delavcov išče skorjico krüja i cela Bosna i Dalmacija strada.

Krivo bi pa sodili Zagreb, če bi mislili, da je do dna pokvarjeni. Tej, šteri ščejo pri takši nenavadni prilikaj predstavlati Zagreb i hrvaški narod so zvečine židovskoga i ščista drugoga pokolenja samo slovanskoga nej. I ta po številu mala nego peneznata trüpa ljudi ma tudi većino hrvaškoga časopisja pod svojov komandov. Zagreb sam je pa v svojem jedri zdrav, ka se je pokazalo ravno ob nastopi te negerke plesalke. Ves čas so ostro protestirale proti takšemi sramotenji Zagreba i hrvaštva krščanske novine „Narodna politika“.

Hrvaški poštenti visokošolski dijaki so protestirali proti toj sramoti na te način, da so zmetali po dvo-

pod kolen, Brtalan je pa pravo, da je tak za na zob zato bo, či ga ravno boli. Jürij je zadovolno stopo k njemi, zmejšvo s tremi prsti v dlani to čarno vrasstvo, si porino daleč v kot za zobe i masno plüno pod kolen.

Dijak se je celi stepao i napravio bridki obraz. Po tom se je s smejom obrno proti Jürji pa pravo: „Eden gospod je pitao ednok nikšega Zagorca: Ti Zagorac, kaj bi ti činil, ak bi ti kral postal? E, gospon, pa jel bi samo srčike od luka, — je želno odgovoro Zagorec. Najbogše za Zagorce, ka si je sploj mogao misliti, je bila lükova sredica ali srčika, kak je on pravo. Kaj bogšega je sploj nej poznao. To mi je prišlo na pamet, gda sam vido vas, s kakšim tekom ste položili bago za zobe. Nego mislim, če bi zato vas što pitao, ka bi vi napravili, če bi krao gratali, da nebi odgovorili: „Cmokao bi samo bago“.

„Vsi so se zosmejali. Jüriji je malo naopačno bilo, plüno je ešče ednok pa pravo, da je zato to nej Bog zna kak dobro, nego človek se nikam navadi tomi pa nemre ta püstiti, da pa že dosta menje bage rabi kak je to prvle delao. Dale sledi.

rani glažke, napunjene s smrdljivim amonijakom. Protestirali so ostro proti tomu, da delajo plačane novine reklamno za edno negersko plesalko i židovski bogataši majo metati penze, da je malovrednica v par dnevaj vkup spravila pol miliona dinarov, gda se pa ide za siromaške dijake i gladno hrvaško ljudstvo, te pa ne genejo nej edni nej drugi niti s prstom za te potrebne.

Vsemi je napravila konec policija, gda je prepovedala nadale plesati čarnoj plesalki i s tem so tudi židovske novine henjale hvaliti to žensko. Za slobod je lepo napisao v „Narodnoj politiki“ eden hrvaški pisateo, da so hrvaške židovske novine bile v tom časi dosta bole gole kak čarna plesalka i je vse poštene Hrvate sram, da morejo v sredini beloga Zagreba takše novine dnesden izhajati.

Franc Salezij Finžgar

Z dnešnjim podlistkom ščemo v malom deli viditi ednoga od najbogših ešče živečih slovenskih ljudskih pisatelov.

Fr. S. Finžgar je duhovnik. Rojen je na Gorenjskom pod visikimi karavanškimi gorami v vesi Dosloviče pri Breznici. V domačo šolo je hodo pri fari, kesnej v Radovljici, gimnazijo je pa zvršio v Ljubljani. Po maturi je šo v semenišču i po posvetitvi je bio kaplan na različni faraj, dukeč je ne leta 1918 prišo za plehanoša pri trnovskoj fari v Ljubljani, gde ešče dnes živi i piše.

Že kak dijak ljubljanske gimnazije je v zavodi „Alojzijevišči“, gde je stanüvao, pisao v zavodovom dijaškom listi „Domače vaje“. Sledi je pa kak kaplan pisao v slovenskom lepovslovnom listi „Dom in svet“ i mladinskom listi „Vrtec“. Nastopo je s pesmicami, kračišimi povestmi i z igrov „Mladi tat“.

Spoznao je, da se najbogše izrazi v pripovedni spisaj ne v pesmicaj, zato je raj pisao kratke povestice v šteri se pa vidi, da se je šolao nikelko pri pisateli Cankari. Vidi se

pa v vsej spisaj njegova krepka realistična narava, to je, vse ka je pisao, je bilo vzeto iz resničnoga življenja. V tom časi je napisao tudi poznano i jako dobro ljudsko igro „Divji lovec“.

Ravno pri tej menši svoji spisaj je gratao ščista samostojen i je stvorio svoj poseben slog, to je način pripovedavanja ob krepkoj, sočnoj govorici svojega gorenjskoga ljudstva, ka je pokazao s svojim prvim vekšim romanom „Iz modernoga sveta“.

V tisti časaj je začno pisati svoje „Socijalne pomenke“ velki organizator, prosvetitelj i družabni delavec slovenski Dr. Janez Ev. Krek, poznani po svojem nastopanju za slovenske narodne pravice med bojnov i za novo jugoslavansko državo. V tej pomenkaj je šteo med slovenskimi izobrazenci zbūditi zanimanje za delavstvo. I v tom boji je tudi Finžgar spisao krasen roman, v šterom je pokazao sveti vso nevolu delavstva v nasprotji z lejkoživim fabrikantom.

Naskori po tom je pa napisao Finžgar svoj najveški roman „Pod svobodnim solncem“. V tom romanu je naslikao z vsov velkov spretnostjov ljudskoga pripovednika i umetnika mogočno lepe slike iz pradavne preminočnosti stari Slovenov, njüvoga domačega življenja i bojov z močnimi Bizantinci, nam pripovedavao od tistih dogodb z velki ravnin ob Duni i krupnoga življenja v casarskom mestu Carigradi. Roman je jako lepi i vreden, da ga čte vsakši. Nedavno je napisani tudi v češčini.

Za tem je napisao ešče dve svojivi vekšivi povesti iz vesničkoga kmečkoga življenja, — zgodbo od varaške vučitelice na vesi „Sama“ i zgodbo mlade kmečke deklina kak grešnice i spokornice „Dekle Ančke“.

Med svetovnov bojnov je pisao kračise povesti od vsega velkoga trpljenja, nikaj podobnoga, kak smo vidili pri Cankari. Po bojni je poleg vnovih kračiših edna zmed najbogših njegovih povesti „Strici“ štere je spisao za Mohorjevo družbo, štero vnogi naši ljudje že poznajo i štero objavlam v Novinaj zdaj mi. Od leta 1922 naprej je Finžgar tudi ured-

nik knjig Mohorjeve družbe i družinskoga lista „Mladika“ šteroga tudi izdaja ta družba i je želeli, da bi si ga naši ljudje kembale naročali. V tom časi je izšlo tudi več ljudskih iger, med njimi znane „Veriga“, „Razvaline življenja“, malo pred bojnov pa „Naša krv“, gde slika vso odpornost slovenstva, dukeč se opira na kmečki stan, „ar grünt ma korenike do pekla“.

Takša je v glavnom slika Finžgara pisatela. Kak je zdrav i jedrni narod pod gorenjskimi planinami, tak je zdrav i jedrni Finžgar sam i vsa njegova umetnost. Zato ga z veseljom čte izobrazenec i priprosti človek. ar Finžgar sam je pravo že leta 1911 (Obiski): „Pisati tak, da z veseljom čte kmet i izobrazenec, je najveška umetnost“.

I tem rečam je ostao Finžgar zvesti.

NEDELA.

(Po vüzmi tretja, Evang. sv. Janoša, 16, 16-22.)

V tisti časaj, pravo je jezus vučenikom svojim: „Ešče malo i nete me več vidli i pali ešče malo i vidli te me, ar idem k Oči.“ Pitali so ga niki zmed vučenikov. „Ka je to ka nam pravi: Ešče malo i nete me več vidli i pali ešče malo i vidli te me“ i „Idem k Oči?“ Pravili so zato: „Ka je to ka pravi: Ešče malo? Ne vemo ka guči“. Spoznao je pa Jezus, ka so ga šteli pitati i njim pravo: Od toga me spitaavete ka sam vam pravo: Ešče malo i nete me vidli i pali malo i vidli te me. Zaistino, zaistino, povem vam skuzili se bodete i jokali, svet de se pa radüvao. Vi te žalüvali, žalost vaša se pa obrne na radost. Žena, gda rodi, se žalosti, ar je prišla njena vöra, gda pa porodi dete, ne misli več na bolečine od radosti, da je človek prišo na svet. Tak ste tudi vi zdaj toti žalostni, ali palik vas bom vido i radüvao se bo srce vaše i vaše radosti vam nišče ne vzeme.

Navuk: Kelko bele krščansko živiš, telko ve boš morao pretrpeti nego za zmago i veselje.

Slovenska krajina

— Dr. Klár Franc, zdravnik v Dolnji Lendavi, do nadaljnega obvestila ne sprejema betežnikov, ar je odišeo v Beč na zobozdravniško kliniku.

— Nagli naraščaj Marijinih Listov. Po gorečnosti g. Faflik Ferenca, plebanuša pri sv. Bedeniki je število naročnikov naraslo od 2 na 60; v Gomilicaj je širiteo Ferenčak Jožef novih pridobo skoro 50, v od toče pobitom kraji Domajinci je Lük Janoš pridobo novih 10, v Gančanih je vrela širitelica Sobotin Marija proti lanskomu pridobila 64 novih naroč., v Bednjaj je pridobila Krampač Aga širitelica vse družine za M. List, v Nedelici sta širitela Gjörköš Štefan i Sobočan Jožef pridobila 36 novih naročnikov itd. Dosta, jako dosta jih bomo mogli, hvala Prečistoj Devici Mariji, pohvaliti za širjenje njene časti po M. Listi. Ve te, kda se dokonča stalno nabiranje, bomo naraščaj naročnikov posebi naznanili za vsako faro. Tečas pa le pridno naj nabirajo širitelje i do konca toga meseca javijo broj naročnikov. Marijin List za mesec april zavolo nabiranja naročnikov pride najmre samo na konci toga meseca.

— Za deset sirot plačala M. List. Pri sv. Bedeniki se je našla plemenita duša, štera je 10 sirotam plačala M. List. Pa ta fara je lani največ trpela od toče i ma največ gladnih.

— Dar za gladne. Rdeči križ je znova poslao za naše gladne 2400 dinarov podpore na svojo podržnico v Soboto. Nadale je darüvao: Ritlop Martin, širine 10 din; Tkalec Kata G. Bistrica istotak dala 10 din. V imeni sirot se vsem darovnikom toplo zahvali odbor za zidanje sirotišnice v Črensovcih, pa prosi ponizno občine, ki so mogočo, naj kakši krajcar vdelijo za gladne naše brate ino sestre. Čeke smo razposlali v tiste občine, kde ne je bilo toče. Vnoge so že lani pomagale, ki pa so mogoče, naj še zdaj tudi pomagajo. Glad je veliki.

— Nedelica. Pri nas se je 20. marca ustanovilo Rodovniško društvo za vzgojo prave simodoiske pasme, štera se že več let z najbogšim uspe-

Po F. S. Finžgari.

Strici

Tak po redi so je dobili na Podlogi i vsakšega za Trejkralovo. Oča Šimon je nej šteo dosta brckati po kalendariji naprej pa nazaj za imeni, zato so bili sinovje: Gašpar, Mihor i Baltežar. Nato je dvanajst let nikaj nej bilo. Trinajsto leto je Božič prinesao ešče Štefko, njeno mater so pa odnesli s Podloga Trije krali. Štefko je zgojila dekla Maruša, štera je varvala že prvoga Simonovoga sina Gašpara i je rastle z gospodarstvom dukeč je nej po materinoj smrti sama prijela za kühanco.

V hiži je bila — kak navadno — tihoča. Nej so zlepa gde tak malo gučali kak na Podlogi. Tudi tisti večer ne. Maruša je lüščila graj, Gašpar i Baltežar pa kukorco. Šumenje grajovoga lüščinja i mejko rogatanje zlüščenoga kocenja, štero sta dečka metala nakla, to je bilo vse. Mihor je šteo „Umno živinorejo“, Štefka je je pa na peči naraj odijavala v detečem spanji. Spred hiže je bilo čüti crükanje iz žleba, šteri je bio nepalani v napo zamrznjeno kopanje.

„Dugo ga nega!“ je pogledala Maruša na vöro. Dečki so tudi vsi poglednoli na vöro, pravo je pa niti eden nikaj nej.

„Ka njemi je trbelo iti v noč“ je mrmrala Maruša.

Mihor je zdigno glavo od knjige: „Poseo ma. — Ka pa ti znaš?“

„Nikaj. Samo zdajšnji ščenci vse znajo.“ Čemerasto je pobrodila po nalüščenom zrnji. Vünej se je pa za-

čülo klonckanje s podkovanimi črevli po kamenitom pragi.

„Prle bi ga obstrügala i prle bi prišeo“ je pikno Mihor Marušo.

Maruša je malo nabrala čobe pa odišla gospodari po večerjo.

Šimon, gospodar je stopo notri, vzeo kraščak z glave i ga stepao, da je spadno sneg na pod.

„Pa naletavle?“ pita Gašpar.

„Kak cote“, je razložo oča, slekao kaput i stroso sneg ž njega. Goli rok je sedo k stoli šestdesetletnik pa ešče kak rast. Grabo je iz sklede, da je rogatala žlica, lüščinje je pokalo pod prstami Maruše i süja kukorca je šümatala s prgišč Gašpara i Baltežara.

„Ka je s Plavov?“ je postavio oča žlico v kumes i pitao Mihora.

„Ne kaže, da bi skotila nicój.“

„Prav“. Postrügao je malo po skledi i gda je zgrabo zadnje zrno kaše je odrino skleno.

„Ne!“ je skoro zakričao v Marušo, štera je že držala za rob sklede, jo odnesla v küjnjo, se v hipi povrnola i nej ešče zapria dver, pa je že molila.

„Štefko zbüdi!“ je süno oča z glavov proti peči, gde je spala deklüčka.

„Sve že opravili — svojo,“ je razložila Maruša na sredini vere, pokleknila i naprej molila. Moški so stanoli, poiskali vsakši svoj koš kama so poklekali že leta vsakši večer i odgovarjali Maruši, ki je molila naprej z nenaravnim glasom da se je nej znalo ali se z Bogom pogovarja ali krega.

„Ešče te vlati zlüščiva“, je povabio Gašpar Baltežara, ki je zejao i se vteguvao na sredi hiže.

„Püstita!“ je velo trdo oča. Baltežar je spüsto roke, Gašpar vrgao kocen na klop i pogledno očo, Maruša je prijela za klüko.

„Dnes je nabrcani“ je pomislila Maruša i odišla posodo prat.

„Zdaj se zgučimo,“ je nenadoma resno povdaro oča.

Mihor je zapro knjigo, brata sta sela k peči vsakši na svojo stran.

„Gašpar!“ Oča je sklonkao z nojetom po stoli. Sinovje so poznali to klonckanje.

„Gašpar, ka je z Lucijov?“

Brata sta poglednola na Gašpara, ki je povesno pogled i se obiroč prijao za klop.

„Ka je z Lucijov, te pitam,“ je ponovo oča bole trdo.

Gašpar je ne zdigno glave.

„S čidov?“ je pomagao Mihor.

„To zna on bole, kak mi. — Povej!“ Oča je sklonckao glasnej z nojetom po stoli!

Gašpar je pogledno spod ozmic v njega, gratao do vüj rdeči, stisno klop i skušao povedati reč. Nego stavila se njemi je v grli.

Baltežar se je nagnio okoli kükla peči i pogledno brata. „No blekni!“

Te je Gašpar skočo s klopi, trmavost njemi je nagübala čelo.

„Ka je, je,“ je zamuknjeno povedao i se napoto proti dveram.

„Ne geni se, dukeč je nej zgučano!“

Gašpar je seo na klop, da je zagečala pod njim i ponovo:

„Ka je, je, tudi čü idem včasi od hiže.“

„Tak guči nemak ne pa sin s Podloga. Sram te boj!“ Oča je plüno na sredo hiže.

Sina sta gledala očo i sta gledala brata, ki njima je pritajo prvo skrivnost v življenji.

„Ali resan z Lucijov? Kučarcov!“ se je na šörko začüdivao Baltežar i pogledno brata okoli kükla peči. „Gašpar, kam si gledao?“ Brata sta hitro vganila za čido Lucijo ide pravda.

„Kam so oči pelale i tebe ne briga. Vej jo plačam!“ Gašpar je zgrabo olüščeni kukorčen kocen, ga zdobro v dlani i droberje vrgao v drugi kot hiže.

Te je oča vdaro s pesnicov po stoli. Vsi sinovje so malo poniznejši gratali pri tom.

Pravo sam, da si nemak, ne sin s Podloga. Ešče ednok je pribio to trditev s koščenov rokov po stoli. Vsi so obmuknoli dukeč je ne začno oča:

„Povej mi, si bio pes, ali si bio človek?“

Gašpar je gledao dol. Mihor je sranjüvao „Umno živinorejo“ na polico. Baltežar je kotao pod nogami gölo kocenje, razmetano po podi!

„Odgovori, če te pita oča,“ se je obrno gospodar od stola k sini.

„Rad jo mam,“ je naopačno priznao sin.

(Dale sledi)

kom goji posebno v našoj občini. K društvi je pristopilo že veliko število članov i se zanimajo za nje tudi v sosedni občini. Ništerne so že tudi priglasile svoj pristop. Novoustanovljeni društvi želimo kak največ uspehov i božega blagoslova.

— **Mala Polana.** Od nas se je preselilo v večnost salezijanski klerik g. Geld Joško preminóčo nedelo 14. t. meseca. Sprevod je bio izredno lepi i veliki, udeležili so se ga med drugimi tudi salezijanci iz Veržeja v velikom številu. Vzgleden mladenec zapušča mater dovico, oča njemu že med svetovnov bojnov spadno. Naj živa lepa nebesa!

— **Tombola.** Glasbeno društvo, (mestna godba) v Lotmerki naznanja, da priredi na križovo, t. j. 9. maja veliko tombolo na glavnem trgi. Začetek ob 3. vori zadvečera. Glavni dobitki so: Pohišto, bicikl, vreče mele, gramofon i drugi instrumenti, blago za obleko i 300 drugi lepi dobitkov. Karta po 3 Din. Pri tomboli igra društvena godba. Vabimo vse v obilnom številu.

— **Obrtna, industrijska in kmetijska razstava v Ljutomeru.** Od 11. do 18. avgusta t. l. se vrši v Ljutomeru razstava obrtnih i industrijskih izdelkov ter kmetijskih pridelkov. Udeležba razstavljalcev je, kar se tiče obrti i industrije, neomejena, na kar opozarjamo interesente iz vse Slovenije, osobito iz ljutomerskega sreza. Prekmurja, sosednih okrajev i sosednih hrvatskih pokrajin. Na programu so nadalje: razstava vina iz ljutomerskega in gornjeradgonskega okoliša, razstava goveje živine iz ljutomerskega in sreza, sadjarska, vrtnarska i čebelarstva razstava, razstava poljskih pridelkov, semenja poljedelskih strojev, razstava konj znamenite muropoljske pasme, združena z dirko, ter lovska razstava. Razne strokovne organizacije so obljubile svoje sodelovanje. Za obrtno i industrijsko razstava sprejme prijave že sedaj razstavni odbor, za ostale panoge pa bodo izšli že posebni pozivi.

— **Veržej.** Marijanišče bo 28. aprila slovesno obslužavalo god svoje nebeske patrone Matere dobroga tanača.

— **Pozdrav iz Kanade** pošila vsem prijatelom Novin naš stalni naročnik Karol Žizek. Tudi pri nas smo meli takšo zimo, kakše ešče nišče ne pomli. 40 do 53 stopinj mraza smo meli. A. R. Robbins Sedalia Alberte Canada.

— **Vse bolečine zob i glave** odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmu, smicanji, prehlajenji, išiasi, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnji Lendavi.

— **Delavcom ki ščejo potúvati v Francijo** na prošnjo sobočkoga glavarja g. Lipovškega ne trbe več novih potnih listov kupúvati če že majo potni list za Nemčijo, nego se te kratkomalo prepíše i to brezplačno za Francijo. To je tudi velka ugodnost za naše delavce i je s tem prihranjeno vsakšemi takšemi skoro 40 Dinarov.

— **Pogajanja med Jugoslavijov i Vogrskov** se bodo vršila v Lucerni, gde se bodo rešila vsa sporna pitanja med našov državov i Vogrskov.

— **Bogojina.** Predzadnjo nedelo so v našem domi priredili mladci orlovskoga društva igro „Kralj Matjaž“, štera je bila naravnost izvrstno igrana i je občinstvo bilo nadvse zadovolno.

— **Ka pravi k tomi dimnikar g. Erjavec?** V sredo 3 aprila je hodo po Bogojini dimnikar i zmetao, v soboto, 6 aprila so se pa vužgale saje v rori Padaričove hiže i je zgorela bližnja klet. Če bi ta hiža bila malo bliže vesi bi v tistom velkom vetri gotovo cela ves gorela. I g. Erjavec se močno čemeri če smo ednok povedali, da po plačo zna redno priti, pri zmetanji je pa že nekoliko inači. Naj nam pošle popravek!

— **Tudi ciganska nadloga.** Naše domače cigane je oblast prisilila, da konči okol! Sobote ik orožniškim

postajam ne hodijo prosit. Te dni se pa klati po našoj krajini truma potújoči ciganov, šteri so silno predrzni i vsiljivi i se surovo obregújejo na mimohodeče. Ali bi ne bilo mogoče tudi to nevolu kem prve odpraviti iz naše krajine?

Konferenca za otvoritev železničkoga prometa z Vogrskov.

Kak smo že naprej naznanili se je vršila preminóčo nedelo konferenca za otvoritev železničkoga prometa z Vogrskov v Soboti pod vodstvom predsednika gremija trgovcov v Soboti g. Franca Čeha. Vsi povablenci iz naše krajine so se v punom številu udeležili, ravnok zastopniki gremijov iz Lendave, Lotmerka, Ormoža. Navzoči je bio tudi g. glavar Lipovšek i sobočki postajenačelnik g. Vranič.

Na konferenci se je ponovno ugotovilo, da je otvoritev železničkih progmed nami i Vogrskov življenskoga pomena za našo krajino. Proga Soboti—Hodoš—Davidháza naj bi se otvorila všasi ar je tu vse pripravljeno samo menša popravila bi bila potrebna, proga Lendava Redič pa všasi kak bi bilo to mogoče.

Za skupno postajo so bili vsi soglasnoga mnenja, naj bo to Soboti i to iz sledeči razlogov: Soboti je srce i središče ne samo sobočkoga okraja, nego cele naše krajine. Tu se nahaja precejšnji del industrije i obrti. Občina Soboti se je že svoj čas zavezala, da zgradi potrebne carinske zidine, kak tudi za urade i stanovanja. V Soboti se nahaja že kurilnilnica i vodna postaja i je jako lepi prostor, da se razširi i zgradi velka moderna postaja. V Soboti je pa tudi sedež vsej važnejši uradov. Soboti sama pride tudi v prvom redi v poštev pri izvozi i uvozi blaga. Iz Sobote se izvozi 6.000 govenske živine, 50.000 svinj, 25.000 telec, 2.000 konjev, 30 vagonov mesni izdelkov, 250 vagonov belic i perutnine, več sto vagonov lesa, okoli 100 vagonov mele i mlinški izdelkov i okoli 150 vagonov sadja. Za uvoz bi pa prišlo okoli 200 vagonov umetni gnojil, do okoli 100 vagonov industrijski izdelkov i drugih vsakdenešnji potrebščin.

Pri otvoritvi te proge pa ne pride v poštev samo naša krajina, nego v velkoi meri tudi okroglina Lotmerka i Ormoža. Od tej krajov bi prišlo okoli 100 jezera hektolitrov najbogšega vina, štero bi lahko po najkračišoj progi prevažali na Češko, ravnok okoli 100 vagonov sadja i drugih kmetijskih pridelkov. Ravnok bi se izvažala po tej progi slatinska voda iz Radenc i Petanec. Iz Radenc so pošilali pred bojom po tej progi letno prek 5 milijonov glažov. Izvažali bi pa na Vogrsko poleg drugoga ešče prav posebno lončarske izdelke, štere tam v velkoi meri rabijo.

Z ednov rečjov, soglasno se je potrdila velka važnost i potreba otvoritvi železničke zveze med našov krajinov i Vogrskov.

Člani ankete, šteri bodo zastopali gremije, Murska Soboti, Dolnja Lendava, Ljutomer i Ormož, so se pa določili sledeči: Za Soboti: Benko Jožef, župan i industrijalec, Čeh Franc, trgovec i preds. gremija iz Sobote i Štefan Kúhar, gostilničar iz Pucanec. Za Lendavo: I. Neubauer, župan D. Lendava. Za Lotmerk: Fric Zemlič, župan i trgovec, eden član je ešče ne določeni. Za Ormož: Ludvik Kuharič, trgovec Ormož i Lovro Petrovar, trgovec, Ivanjkovci.

Tjedenski glasi.

Kraja dolarov na ljubljanskoj pošti. Že duže časa so hodile najrazličnejše pritožbe na poštno direkcijo, da domačinje, šteri majo svoje ljudi v Ameriki ne dobivajo navadni pisem z dolari, priporočena pisma pa redno pridejo. Na direkciji v Ljubljani so začnoli jako strogo paziti na vse

uradnike. Posebno pozornost so obrnoli na ednoga mladoga uradnika, dukeč so ne prišli na sled, da on nosi pisma z dolari. Kak je šo ednok domo s pošte, so nenadoma napravili hižno preiskavo pri njem. V taški, štero je prinesao domo, je bilo 113 pisem iz Amerike, štera so ešče bila vsa zaprejta. Uradnik je priznao vse, da je v istini noso že od novoga leta naprej pisma iz urada. Gda je pisma talao na razne pošte, je vsa pisma iz Amerike zdevao v svojo taško. Pisma je doma zodpro, dolare vzeo vó drugo pa žežgao ali pa vrgao v Ljubljanco. To je delao že nikak od novoga leta naprej. Kelko je dobo za zmenjene dolare ne ve natančno misli tak okoli 20 jezera dinarov, ka je pa že vse zapravo. Uradnik je prepelani v sodne zapore i pride ešče v jesen pred porotno sodišče. Tudi iz naše krajine so se veči tožili, da so ne dobili pisem, v šterih so bili dolarje, poslani iz Amerike.

— **Glavna skupščina zadružne zveze** se je vršila v Ljubljani preminóči četrtek, 11. aprila pod predstvom predsednika dr. Korošca. G. minister Korošec je meo lepi večki govor, v šterom je omeno, da je naše zadružništvo v največšoi meri odvisno od gospodarskoga stanja ljudstva. Naša država je bogata, ne je pa ešče izrabljeno njeno bogastvo. Naša država tudi nema ešče stalni tržišč za svoje pridelke, tak se je zgodilo, da smo lani ništerni reči vnogo pridelali, nemremo jih pa ešče dnes v dobre penezje spraviti. Pri našem ljudstvu leži vnogo zrnja, kleti pune vina, je dosta živine za odajo, nema pa vse to nikše cene. Z dobrov posebno zadružnov organizacijov se pa to lahko vse zbogša. Velkoga pomena za naše gospodarstvo je tudi otvoritev nove agrarne banke, ki naj pomaga v prvom redi kmeti i kmečkim zadrugam. Za njim je prišlo poročilo načelnika, ravnatelja dr. Basaja, ki je povedao v glavnem, da je potrebno ešče vnogo premišlenoga i skrbnoga dela prve kak naše kmečko gospodarstvo s pomočjov zadrug postavimo na trdnjše fundamente.

Pri slučajnostih se je oglaso med drugimi tudi zastopnik naših zadrug, tajnik bogojanske posojilnice g. Jožef Casar, šteri je omeno na kratko razvoj zadrug v našoj krajini po bojni i opozoro na teško pitanje naše krajine, na agrarno reformo. G. ravnatelj dr. Basaj je na vse te opombe i pritožbe predlagao posebno resolucijo, ka je občni zbor z odobravanjem sprijao.

— **Jedro pri kukorci zmržnjeno.** Polodelsko ministristvo opozarja, da se je v zdajšnjoi zimi zgodilo nikaj posebnoga, namreč, da je zmrznola tudi kukorci i je za seme nej dobra. Posebno močno je zmržnjena tista kukorica, štera je bila v zimi vunej v kukurčnjakaj. Zmržnjena je kukorci v kukurčnjakaj, tista štera je bila kre sten skoro vsa, tista pa, štera je bila odnotra je zdrava. Pri posamezni vltaj je na špici zmržnjena i nede kalila, na sredi je pa dobra. Zato je dobro, da vsakši kmet dene pred sejanjom probat svojo kukorco, či njemu je zmrznola ali nej. Najbogše je, če dene v namočni pesek 100 zrn kukorce i prečte kelko se od tej zrn sklica. Če se sklica samo 50 je znamenje, da je polovica zmržnjena i bo pri sejanji morao ešče ednok telko semena vzeti, kak v drugom čssi.

Gospodarstvo

— **Kak naj sadimo sadno drevje?** K tomi članki v zadnji „Novinaj“ v dopolnitev.

Lepa dela so napisana v tom članki. Majo pa to napako, da so v ništerni mestaj malo razložena, v drugu pa deloma nepravilno. Za našega kmetovalca je potrebno vsako reč do dna razložiti. Jako malo med nami je takši, šteri bi dosta čteli iz gospodarski knjig. Zato je natenka razlaga tem bole upravičena.

Vzemimo pred oči reč kompost. Kelko čtevcev naši „Novin“ je, šteri

nikaj ne vejo o pravom komposti. Mi moremo znati tudi to, kakši kompost naj denemo k koreninam i kak ga naj denemo. Jako velka razlika je, če jaz denem korenji zreli kompost ali pa na polovico razkrajajočega. Na konci bomo videli iz koj se dela i kak dozori kompost. Nezreli kompost nam največkrat napravi več škode, kak pa haska.

Če pa že mamó pravi, zreli kompost, je tudi ne vseedno kak ga denemo. Gda smo napravili v jami namenjenoj za mlado drevo kúpček zemle potrošene z zreli kompostom postavimo obrezano drevece na te kúpček. — Vsako debelejšo korenino odrežemo tak, da se odrezani deo dotika spodnje zemle. Vlasti drogni koreninic pa ne režemo. — Zdaj začnemo počasi sipavati kompost na korenine. — Pri tom deli so najboksi trije ljudje. — Eden drži drevece, drugi pomali sipavke kompost, tretji ga pa s prstami zatlači med korenine tak tesno, ka je vsaka koreninica močno obdana od njega. Ne pa je pravilno, če z lopatov namočemo na korenine i te malo poklačimo pa je že gotovo. Prazen prostor med koreninami i zemlov nam korenine uniči s tem, da se posušijo. Ne je vseedno, če sadimo drevje v jeseni ali pa na sprotoletje. Lastna skušnja me je navčila, da v jesen posajeno drevesce v prihodnjem leti napravi mladike za 5 cm dukše i močnejše, kak pa na sprotoletje sajeno. Nemški sadjerejec Hann je opazoval 15 let to razliko sajenja i prišeo do zaključka, da je v jeseni posajeno drevje dosta lepše raslo, kak pa ono na sprotoletje.

Kda in kak naj obrezavlemo korono? Nepobitno pravilo je, da samo na sprotoletje. Obrezavati pa moramo etak: Če mamó sorto (vrsto) štere veje silijo doli, moremo vejico odrezati tak, da oko gleda gori. Pri drugi pa tak, da oko gleda doli. Kelko ok naj pustimo, je odvisno od toga, kakše so kronske veje. Močnejšim pustimo menje, slabjšim pa več. Vse drugo nam pa more povedati zdrava pamet. Kakšo i kak naj gojimo razne oblike kron, bom opisal sledi.

Pri obrezovanji drevja moremo paziti tudi na to, da ne odrežemo vejice preveč polek oka, ali pa predaleč. Če režemo preveč polek oka, se oko nemre dobro razvijati, ar smo ranili stanice (to so deli, z šteroga je sestavljeno), štere sestavljajo oko. Če pa režemo predaleč, pa dobimo suhi štrncel, šteri počasi začne gniliti i nam vniči celo drevo, oziroma krono. Približno 2 mm daleč od oka i to vrežemo naškao, v tistoi liniji, kak stoji oko.

Pri kolobaru ali jamici okoli dreva se pa moramo ozirati na to, v kakšoj zemli sadimo drevo. Če mamó peščeno zemlo je kolobar, šteri bi se nagibao proti stebli nepotreben, ar je zemla jako raha i vodo vpija dobro. Pri žmetnoj zemli, kak je proti Lendavi i na Goričkom je pa to potrebno, ar ta zemla žmetno pije vodo.

Dosta se nas čemeri pri okopavanji kolobarja. Pri vsakšem takšem deli nam kúre skopajo zemlo od korenin. Ar pa je prva leta to delo jako potrebno, dokeč korenine ne prerastejo skopane jame. Tomi se pa pomaga stem, da okoli okopanoga dreva nadevlemo veje i je stem kúrje delo i čemer odpravljeni.

Velke važnosti je tudi vezanje mladoga drevja k količom. Imamo dobre i slabe načine vezanja. Po mojem je eden količ nikak ne pripraven za drevo. Eden sam količ ma dve napaki. Tesno k količi dreva ne smemo privezati ne prvo, ne drugo i tudi naslednja leta ne zato, ar napravimo na drevi zarezo. Pri na lahko zvezanom povitev drevo vošči od količa i ga rani. Takša rana pa je podvržena vsakomi betegi, posebno raki i v njo se naselijo tudi krvave vúši. — Najbokša pomoč za te je cota i roka. Moramo je z roko zmúzgati. Vsa druga sredstva so menje vredna.

Vsako drevo zvezimo najmenje na dva količa. Količa postavimo polovico metra narazen, prle kak sadimo drevo jiva zabijmo konči za štiri prste v neprekopano zemljo, da stojita trdno. Nato vzememo k vsakom drevi dve povresli iz ritovine. Dva človeka stopita vsaki k ednomu količi i vsako povreslo deneta na eden kraj dreva i süčeta v nasprotno stran do količov i tam zvezeta. To je najtrdnjša i najbogša vez. Tu na količi nigdar ne rani dreva, povreslo pa ne stisne preveč. Drži navadno eno leto, potem se pa dene drugo. Dale.

Pošta.

Žilavec Jožef Tropovci. Naznanite z prvov poštov v Črensovcu, keliko M. Listov te meli to leto i če ste prošene že dobili? Mi smo peneze na lani že dobili, ki ste je plačali v posojilnici. **Subić F. Radovci.** Kak javili, počakamo. Prošene številke doposlali. **D. Š. Domajlaci.** Gda dobimo odgovor, Vas obvestimo. **Peterka Mihael Bratoncei.** Mate popolnoma prav, ka oglasi dosta mesta vzemejo. Zato smo opomenoli tiskarno naj je vküp stisne. Če pa oglasov ne bi bilo bi Novine mogle dragše biti i vnogo potrebnih reči ne bi se zvedelo. **Gasparič Franc Mobilje.** Tiskarno smo opomenoli na red, mi pišejo, da so Vam Novine doposlali.

Odajo se starih rami

ki sestojijo iz osmere hrambe, les je še dober. Vse drugo se pozvedi pri **VILJEM KOZIC, Peskovci p. Križevci Prekmurje.**

Küpujem v dobrom
: stanji že nūcane :

žakle

za melo (ne lūknjaste) po najvišoj dnevnoj ceni v vsakoj množini

Messinger, pri Jožef Bejek, Mur. Sobota
Nova ulica šte. 5.

Trije novi rušti

za hižo, hrastovi fosni edni novi hlevi se fal odajo. Titan Janez, Krog.

Konjske opreme od navadne do najfinejše, dežne ponjave za konje in vozove, v vsaki velikosti nudi

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.

Dva inaša

(vajenca) močnejšiva od dobri staršov sprejemem za mizarstvo obrt. Ivan Režonja, mizarški mojster, Gaberje p. D. Lendava.

Küpci biciklov!

Prle kak si bicikl küpíte, poglednite skladišče pri trg.

WEISENSTERN

v D. Lendavi. — Sledeče marke so v skladišči po najfalejšoj dnevnoj ceni:

Waffen, Admiral, Westa, Dürkopp, Atlas, Lierman, Opel, D.F.A, Möve, Ideal, F. N. - brez lanca, Puch, male Singer mašine od 700 Din gorí.

la gonilne jermene za mlino, žage in tovarne v vsaki širini dobavlja in ima v zalogi po najnižji dnevni ceni **IVAN KRAVOS, Maribor, Aleksandrova 13.**

Hranilnica in posojilnica v Črensovcih vōda sledeče delo:

1. dvoja hrastova vrata na hodnik;
2. dvoje železne dveri, edne na pod, druge na pivnico;
3. edne železne dveri na dvorano, ki bodo odzvūnaj.

Ponūdniki naj si na lici mesta poglednejo delo i pri toj priliki dajo pismeno ponūdbo.

Ponūdbe se sprejmejo do 15. maja, te den je zadnji.

Načelstvo.

Umetnost zdrava postanoti i ostanoti

se posreči vsakoj deklini, ženski i moškomi, če upotrebljavle doli navedene preparate, štéri se proizvajajo po receptaj izkušeni skoz 32 let i so zavolo toga popolnoma neškodlivi.

Proti vsem kožnim napakam:

Fellerova kaukaška Elsa pomada za obraz, čuva tüdi kožo, obnavla i pomlajuje hrapavo, razpokano i lūknjčavo kožo obraza šinjeka i rok. Odstranjuje sojedice, lišaje, njeno hitro delovanje proti sunčnim pegam naravnost iznenadi. Najbole očuva od posledice vetra, vlage, praha i sopare. Eden lonček 12 Din. Mladeniško sveži i zdravi izgled davle Fellerovo Elsa lilijino mleko. Glažek 13 Din 20.

Za gojitev vlasí za ojačanje i pospeševanje bujnejše rasti vlasí, za sprečavanje lūskin, izpadanja vlasí i prerane serosti se rabi Fellerova jaka Elsa pomada za rast vlasí (Tanohina pomada). Obdrži vlase mehke i gibke. Eden lonček 12 Din, nadale Elsa žganje za vlase, krepí, osvežuje i prehranjuje vlase, 27 Din 50.

Za pranje vlasí i glave kušajte ednok Fellerov prijetno dišeči Elsa Shampon. Vi bode navdušeni. Eden zavojček 3 Din 30.

Po pošti za probo 2 lončeka edne ali po eden lonček obej Elsa pomad s pakivanjom i poštninov vred 40 Din, samo če se penezi naprej pošlejo, ar po povzetji košta poštnina 10 Din več.

Fellerove Elsa žajfo lepote i zdravja. Elsa lilijasta, žučakova, glicerinova, boraksova, katranova i Elsa žajfa za britje, za probo 5 falatov na izbiri 52 D. Naróči se točno na **EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA CENTRALA 146, HRVATSKA.**

Vabilo

na

obćni zbor

„Prve prekmurske mlekarke zadruga v Črensovcih“,

ki se bo vršo dne 28. aprila ob pol dvanajsti uri predpoldne v prostorih posojilnice s sledećim dnevni redom:

1. Poročilo načelstva i nadzorstva;
2. čtenje revizijskoga poročila;
3. sklepanje za bodoče delo ali za razpust zadruga i v tom drugom slučaju volitev dva likvidatora;
4. odobritev računskoga zaključka za 1. 1927/28;
5. volitev načelstva i nadzorstva;
6. slučajnosti.

Če v določenom časi ne bi bilo zadostno število kotrig navzoćih, se vrši pol viře kesnej na istom mestu i z istim dnevni redom obćni zbor, ki bo sklepčen brez pogleda na broj navzoćih kotrig. Zavolo važnosti se oprosijo vse kotrige, da se zbora punoštevilno vdeležijo. Poleg kotrig naj pa pridejo ešće drugi, ki namenijo k zadrugi pristopiti, da jo ponovimo.

Načelstvo.

Dva mizarškiva pomoćnika

sprejemem Eugen Kutaši, mizar Bogojina.

Jabolčne cepike,

semenske krumple i seno za govejo maro oda. **JOSIP MURSA Krapje.**

GOSTILNA

se oda na jako prometnom mestu z inventarom

Cena 150000 D. Pitati pri lastniku **Franjo Rodiha, Varaždin, Vrazova ul. 1**

Križevska ciglarna pri Ljutomeri i Pucanska parna ciglarna kak do zdaj mata tüdi letos za vse odjemalce prvovrstni

zidni i pokrivatji cigeo

(falc i biber) po zmereni cenaj na ratno odplaćilo. — Cigeo se lahko naroči pri ciglarnaj i v centralnoj prodajalni tovar. **Hartner Mur. Sobota**

Podpirajte : „NOVINE“!

Vsaksi kaj najde

Kelko bi si trpenja, časa i brige prišparali, če bi znali kak malo penez trbe za to, da si naküpíte dosta toga ka vam vsakši den prinaša vnogo haska i veselja. Vsakši den nastanejo

novi udovite iznajdbe

vsej vrst predmetov za dnevne potrebščine. Trbe samo da ednok pregledate veliki ilustrirani modni cenik svetovne razpošilnice.

H. SUTTNER

Ljubljana, št. 945.

i začüдите se, kelko je predmetov, štéri so tüdi Vam potrebni, pa jih niti ne poznate. Poleg toga najdete v tom ceniki veliki izbor odevke, hižni i toaletni predmetov i potreb. za vsakšo priliko.

Cenik dobíte brezplačno

če pošlete ešće dnes svoj adres na tvrdko H. SUTTNER.

TIKVENI OLI

pravi, priporoča

I. HOCHMÜLLER

tovarna tikvenoga olija

Maribor

Taborska ulica 7

Telefon 339

3

Kmetovalci pozor!

V trgovini

3

Franc-a Rešek, Beltinci

se dobi

„Težakovo olje za živino“ posebno izbrano ribje olje za živino. Okrepjuje in ojačuje slabotne in zahirane pujske, odrasle prašičke, teleta in žrebeta, govedo in konje. Pospešuje pitanje one živine, ki slabo napreduje. Pospešuje zelo dobro prebavo, pa živina dano ji hrano bolj izkoristiti, prepreči v mnogih slučajih zapečenost, ki je najvećkrat vzrok vroćinskih pojavov in mnogih bolezní.

Vsakovrstne

surove in svinjske

kože

küpüje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN

Murska Sobota Cerkevna ul. 191.

Kovćeki za potovanje, torbice iz usnja, listnice, denarnice, gamaše, nahrbtniki v veliki izbiri in po najnižji ceni pri

IVAN KRAVOS, MARIBOR,
Aleksandrova 13.